

दानियेलको पुस्तक - एक सय एक्काइसौँ

अन्तिम दिनहरूका चिन्हहरूको उद्घाटन: वसन्तका कोपिला लाग्दै गरेका वृक्षहरूप्रति ख्रीष्टका सङ्केतहरूको बुझाइ

Jeff Pippenger

2024-03-07

ख्रीष्टले आफ्ना जनहरूलाई वसन्त ऋतुका पालुवा लागेका रूखहरूतर्फ औल्याउनुभयो, ताकि तिनीहरूले अन्तिम दिनहरूका “चिन्हहरू” र ती “चिन्हहरू” को अभिप्राय बुझून्।

“ख्रीष्टले आफ्ना जनहरूलाई उहाँको आगमनका चिन्हहरू हेर्दै बस्न र आफ्ना आउने राजाका संकेतहरू देख्नेबित्तिकै आनन्दित हुन आज्ञा दिनुभएको थियो। उहाँले भन्नुभयो, ‘जब यी कुराहरू हुन थाल्छन्, तब माथि हेर, र आफ्ना शिर उठाओ; किनकि तिमीहरूको उद्धार नजिक आइपुगेको छ।’ उहाँले आफ्ना अनुयायीहरूलाई वसन्तका पालुवा लागेका रूखहरूतर्फ संकेत गर्दै भन्नुभयो: ‘जब तिनीहरू पालुवा निकाल्न थाल्छन्, तब तिमीहरू आफैं देख्छौ र बुझ्छौ कि ग्रीष्म ऋतु अब नजिकै आएको छ। त्यसरी नै तिमीहरूले पनि, जब यी कुराहरू हुन लागेका देख्छौ, तब जान कि परमेश्वरको राज्य नजिकै आएको छ।’ लूका २१:२८, ३०, ३१।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ३०८।

अन्तिम दिनहरूका “चिह्नहरू” पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनलाई घोषणा गर्दै आरम्भ गराउने “चिह्नहरू”द्वारा प्रतिरूपित गरिएका थिए। ती “चिह्नहरू”मा आकाशको कम्पन समावेश थियो, तर योएलले पहिचान गराउँछन् कि अन्तिम दिनहरूका “चिह्नहरू”—ती दिनहरू, जब इसाएलको अधर्म खोजिनेछ तर पाइनेछैन, जब परमेश्वरको पवित्र पर्वत सधैंका लागि पवित्र रहनेछ, किनकि अबदेखि कुनै परदेशी फेरि त्यसबाट भएर जानेछैन—आकाशका शक्तिहरूको कम्पन मात्र होइन, पृथ्वीका शक्तिहरूको कम्पन पनि समावेश गर्नेछन्। सिस्टर ह्याइटले आकाशका शक्तिहरूको कम्पन र पृथ्वीका शक्तिहरूको कम्पनबीचको भिन्नतालाई पहिचान गराउँछिन्।

“डिसेम्बर १६, १८४८ मा, प्रभुले मलाई आकाशका शक्तिहरूको हल्लाइको एक दृश्य दिनुभयो। मैले देखें कि जब प्रभुले मत्ती, मर्कस, र लूकाले अभिलेख गरेका चिन्हहरू दिँदै ‘आकाश’ भन्नुभयो, उहाँले आकाश नै अभिप्रेत गर्नुभएको थियो, र जब उहाँले ‘पृथ्वी’ भन्नुभयो, उहाँले पृथ्वी नै अभिप्रेत गर्नुभएको थियो। आकाशका शक्तिहरू सूर्य, चन्द्रमा, र ताराहरू हुन्। तिनीहरूले आकाशमण्डलमा शासन गर्छन्। पृथ्वीका शक्तिहरू ती हुन्, जसले पृथ्वीमाथि शासन गर्छन्। आकाशका शक्तिहरू परमेश्वरको आवाजद्वारा हल्लाइनेछन्। त्यसपछि सूर्य, चन्द्रमा, र ताराहरू आफ्ना स्थानहरूबाट सारिनेछन्। तिनीहरू लोप हुने छैनन्, तर परमेश्वरको आवाजद्वारा हल्लाइनेछन्।

“अँध्यारा, भारी बादलहरू उठे र एकआपसमा ठोक्किए। आकाशमण्डल छुट्टियो र पछाडि सन्थो; तब हामी ओरायनको खुला स्थान हुँदै माथि हेर्न सक्थौं, जहाँबाट परमेश्वरको स्वर आयो। पवित्र नगर त्यही खुला स्थानबाट तल आउनेछ। मैले देखें कि पृथ्वीका शक्तिहरू अहिले हल्लाउँदैछन् र घटनाहरू क्रमअनुसार आउँछन्। युद्ध, र युद्धका हल्लाहरू, तरवार, अनिकाल, र महामारी—यी पहिले पृथ्वीका शक्तिहरूलाई हल्लाउनेछन्; त्यसपछि परमेश्वरको स्वरले सूर्य, चन्द्रमा, र ताराहरूलाई, अनि यस पृथ्वीलाई पनि हल्लाउनेछ। मैले देखें कि युरोपमा शक्तिहरूको हल्लाइँनु, जसरी कतिपयले सिकाउँछन्, स्वर्गका शक्तिहरूको हल्लाइँनु होइन, तर क्रोधित राष्ट्रहरूको हल्लाइँनु हो।” Early Writings, 41.

मत्ती, मरकुस र लूकामा आकाशको कम्पनले आकाशमाथि शासन गर्ने शक्तिहरूको कम्पनलाई जनाउँछ, जसलाई सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरूले प्रतिनिधित्व गरेका छन्। यी सबै स्वर्गीय शक्तिहरू हल्लाइए, र तिनले ती “चिन्हहरू” उत्पन्न गरे, जसले पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनको प्रारम्भ गराए र त्यसको घोषणा गरे। ती स्वर्गीय शक्तिहरू तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको समयमा फेरि हल्लाइनेछन्। तर तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा पृथ्वीका शक्तिहरू पनि

हल्लाइनेछन्। पृथ्वीका शक्तिहरू भनेका पृथ्वीमाथि शासन गर्ने शक्तिहरू हुन्। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आकाशका होइन, पृथ्वीका शक्तिहरू हल्लाइएका थिए।

“के अब यो शब्द आइरहेको छ कि मैले घोषणा गरेकी छु कि न्यूयोर्कलाई ज्वारीय छालले बढारिनेछ? यो मैले कहिल्यै भनेकी छैन। मैले भनेकी छु, जब मैले त्यहाँ तला-माथि तला थपिँदै निर्माण भइरहेका ती विशाल भवनहरूलाई हेरेँ, ‘प्रभु पृथ्वीलाई भयानकरूपमा हल्लाउन उठ्नुहुँदा कस्ता डरलाग्दा दृश्यहरू घट्नेछन्! तब प्रकाश १८:१-३ का वचनहरू पूरा हुनेछन्।’ प्रकाशको अठारौँ अध्याय सम्पूर्ण रूपमा पृथ्वीमाथि आइपर्ने कुराको चेतावनी हो। तर न्यूयोर्कमाथि विशेष रूपमा के आउँदैछ भन्ने विषयमा मसँग कुनै विशेष ज्योति छैन, यत्ति मात्र मलाई थाहा छ कि एक दिन त्यहाँका ती विशाल भवनहरू परमेश्वरको शक्तिको मोड्ने र उल्टाउने क्रियाद्वारा ढालिनेछन्। मलाई दिइएको ज्योतिबाट म जान्दछु कि विनाश संसारमा छ। प्रभुबाट आएको एउटा वचन, उहाँको सामर्थ्यशाली शक्तिको एक स्पर्श, र यी विशाल संरचनाहरू ढल्नेछन्। यस्ता दृश्यहरू घट्नेछन्, जसको भयावहता हामी कल्पना गर्न सक्दैनौँ।” Review and Herald, July 5, 1906.

मिलेराइटहरूको इतिहासमा, लूकाले अभिलेख गरेका चिन्हहरूमध्ये एउटा थियो “जातिहरूको क्लेश।” जातिहरूले पृथ्वीमाथि शासन गर्ने शक्तिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, जब तेस्रो धिक्कार भविष्यवाणीको इतिहासमा आइपुग्यो, तब पृथ्वीका प्रत्येक राष्ट्र हल्लिए। त्यो पार्थिव कम्पन लूका एक्काइसमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, तर पृथ्वीका शक्तिहरूको कम्पन भन्ने बाइबलीय अभिव्यक्तिद्वारा होइन। न्यू योर्कका विशाल भवनहरू ढालिँदा संसारका राष्ट्रहरूमाथि आएको “जातिहरूको क्लेश” भन्ने वाक्यांशद्वारा त्यो प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। लूकामा “जातिहरूको क्लेश” भनेको पृथ्वीका शक्तिहरूको कम्पन हो, र त्यो मिलेराइटहरूको इतिहासमा पूरा भयो।

“मैले देखेँ कि पृथ्वीका शक्तिहरू अहिले हल्लाउँदैछन् र घटनाहरू क्रमअनुसार आइरहेका छन्। युद्ध, र युद्धका हल्लाहरू, तरवार, अनिकाल, र महामारी—यी पहिले पृथ्वीका शक्तिहरूलाई हल्लाउनेछन्; त्यसपछि परमेश्वरको वाणीले सूर्य, चन्द्रमा, र ताराहरूलाई, साथै यस पृथ्वीलाई पनि हल्लाउनेछ। मैले देखेँ कि युरोपका शक्तिहरूको हल्लाउँदो अवस्था, जसरी कतिपयले सिकाउँछन्, स्वर्गका शक्तिहरूको हल्लाउँदो अवस्था होइन, तर यो क्रोधित राष्ट्रहरूको हल्लाउँदो अवस्था हो।” Early Writings, 41.

“रुष्ट राष्ट्रहरूको शक्तिहरूको हल्लाइ” भनेको “पृथ्वीका शक्तिहरूको” हल्लाइ हो, जसलाई युरोपका “शक्तिहरूको” हल्लाइद्वारा एड्भेन्टवादको प्रारम्भिक इतिहासमा दृष्टान्तस्वरूप देखाइएको छ। उरियाह स्मिथले १८३८ मा युरोपका शक्तिहरूलाई के कुराले हल्लाइरहेको थियो भन्ने कुरा पहिचान गरे।

“जसरी यस [छैटौँ] तुरहीको भविष्यसूचक अवधि पूर्वका ख्रीष्टियन सम्राटद्वारा आफ्नो शक्ति स्वेच्छापूर्वक तुर्कहरूको हातमा सुम्पिनाबाट आरम्भ भएको थियो, त्यसरी नै यसको समाप्ति पनि तुर्की सुल्तानद्वारा त्यही शक्ति फेरि ख्रीष्टियनहरूको हातमा स्वेच्छापूर्वक सुम्पिनाद्वारा चिह्नित हुने थियो भनी हामी न्यायोचित रूपमा निष्कर्ष निकाल्न सक्छौँ। सन् १८३८ मा तुर्की मिस्रसँग युद्धमा संलग्न भयो। मिस्रीहरू तुर्की शक्तिलाई परास्त गर्ने स्थितिमा देखिन्थे। यसलाई रोक्न युरोपका चार महान् शक्तिहरू—इङ्गल्यान्ड, रूस, अस्ट्रिया, र प्रशिया—तुर्की सरकारलाई टिकाइराख्न हस्तक्षेप गरे। तुर्कीले तिनीहरूको हस्तक्षेप स्वीकार गर्‍यो। लन्डनमा एउटा सम्मेलन बस्यो, जहाँ मिस्रका पाशा मेहेमेत अलीसमक्ष प्रस्तुत गर्नुपर्ने एउटा अन्तिम प्रस्ताव तयार गरियो। यो स्पष्ट छ कि जब यो अन्तिम प्रस्ताव मेहेमेतको हातमा राखिने थियो, तब ओटोमन साम्राज्यको भाग्य वस्तुतः युरोपका ख्रीष्टियन शक्तिहरूको हातमा सुम्पिएको हुने थियो। यो अन्तिम प्रस्ताव १८४० अगस्त ११ तारिखका दिन मेहेमेतको हातमा राखियो! अनि ठीक त्यही दिन सुल्तानले ती चार शक्तिका राजदूतहरूलाई एउटा टिप्पणी पठाई, यदि मेहेमेतले तिनीहरूले प्रस्ताव गरेका सर्तहरू मात्र इन्कार गरेमा के गर्नु पर्ने हो भनी सोधे। उत्तर यो दिइयो कि उत्पन्न हुन सक्ने कुनै पनि परिस्थितिबारे उनले आफूलाई चिन्तित तुल्याउनु पर्दैन; किनकि त्यसका लागि तिनीहरूले व्यवस्था गरिसकेका थिए। भविष्यसूचक अवधि समाप्त भयो, र ठीक त्यही दिन मोहम्मदीय मामिलाहरूको नियन्त्रण ख्रीष्टियनहरूको हातमा गयो, जसरी त्यसभन्दा ३९१ वर्ष १५ दिनअघि ख्रीष्टियन

मामिलाहरूको नियन्त्रण मोहम्मदीयहरूको हातमा गएको थियो। यसरी दोस्रो धिक्कार समाप्त भयो, र छैटौँ तुरहीको निनाद थामियो।” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

दोस्रो विपत्तिको इस्लाम आफ्नो शक्तिको शिखर पार गरिसकेको थियो, जुन परमेश्वरको वचनअनुसार तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनसम्म जारी रहनुपर्ने थियो। तैपनि १८३० को दशकमा मुस्लिम इतिहासको दोस्रो महान् जिहादलाई निरन्तरता दिने उद्देश्यले मिश्रले मिश्रमै पुनः एक खलिफत स्थापना गर्ने प्रयास गरिरहेको थियो। थप इस्लामी युद्धको सम्भावनाले युरोपेली शक्तिहरूलाई भयले कम्पित तुल्याइरहेको थियो। इस्लामले आफ्नो युद्धलाई पुनः प्रज्वलित गर्ने संकटलाई ती वर्षहरूका इतिहासकारहरू र समाचार-वृत्तान्तकारहरूले दशकौंसम्म “Eastern Question” भन्ने नामले चिन्हित गरेका थिए। पूर्वका सन्तानहरूको युद्ध शताब्दीयौंदेखि युरोपका ती राष्ट्रहरूविरुद्ध सञ्चालन हुँदै आएको थियो, जसले आफ्नो धर्म रोमी मण्डलीबाट ग्रहण गरेका थिए। १८३८ मा, ख्रीष्टले उल्लेख गर्नुभएको “the distress of nations” ले इस्लामद्वारा पूर्व रोमी साम्राज्यमाथि ल्याइएको युद्धबाट उत्पन्न क्रोधित राष्ट्रहरूको कम्पनलाई जनाउँथ्यो।

“महान् यूफ्रेटिस नदीमा बाँधिएका ती चार स्वर्गदूतहरूलाई [छोडिनु] भन्नाले, म यो बुझ्दछु कि अब परमेश्वरले ओटोमन साम्राज्यका गठनकर्ताका रूपमा रहेका ती चार प्रमुख राष्ट्रहरूलाई—जसले व्यर्थमा कन्स्टान्टिनोपलस्थित पूर्वी साम्राज्यलाई अधीनमा पार्ने प्रयास गरेका थिए, र युरोप विजय गर्न अत्यन्त थोरै मात्र प्रगति गरेका थिए—अब कन्स्टान्टिनोपल लिन, र युरोपको एक तिहाइ भागमाथि धावा बोली त्यसलाई अधीनमा पार्न अनुमति दिन लाग्नुभएको थियो; र यही तथ्य पन्ध्रौँ शताब्दीको मध्यतिर पूरा भएको थियो।” Works of William Miller, Volume 2, 121.

लूकमा पाइने विवरणअनुसार राष्ट्रहरूको क्लेश “व्याकुलतासहित; समुद्र र त्यसका छालहरू गर्जिरहेका” थियो, र मानिसहरूको “हृदय भयले गलिरहेका” तथा “पृथ्वीमाथि आइपर्ने ती कुराहरूलाई हेरेर” यस्तो भइरहेको थियो। पूर्वीय प्रश्नको जटिलता बीसौँ शताब्दीसम्म पनि पृथ्वीका शक्तिहरूलाई निरन्तर उद्वेलित गरिरह्यो, र त्यस क्लेशको प्रतीक “मानिसहरूको हृदय भयले गलिरहेको” तथा “समुद्र र छालहरू गर्जिरहेको” थियो।

“परमेश्वरका सेवकहरूको यो छाप लगाइने कार्य त्यही हो जुन इजकिएललाई दर्शनमा देखाइएको थियो। यूहन्ना पनि यस अत्यन्त चकित पार्ने प्रकाशनको साक्षी भएका थिए। उनले समुद्र र त्यसका छालहरू गर्जिरहेका, र मानिसहरूका हृदयहरू भयले गलिरहेका देखे। उनले पृथ्वी कम्पित भइरहेको, र पहाडहरू समुद्रको बीचमा फालिएका देखे (जुन शाब्दिक रूपमा भइरहेको छ), त्यसका पानीहरू गर्जिरहेका र उद्वेलित भइरहेका, र तिनको बाढीले पहाडहरू थर्किरहेका देखे। उनलाई महामारीहरू, संक्रामक रोग, अनिकाल, र मृत्युले आफ्नो भयानक अभियान पूरा गरिरहेका देखाइयो।” Testimonies to Ministers, 445.

जब यूहन्नालाई एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाइने कार्य देखाइयो, तब उनले समुद्र र छालहरू गर्जिरहेका छन् भनेर प्रतीकित जातिहरूको क्लेश, र मानिसहरूका हृदय भयले गलिरहेका छन् भन्ने अवस्था देखे; र त्यो नै त्यही छाप लगाउने कार्य थियो, जुन इजकिएललाई नवौँ अध्यायमा देखाइएको थियो। इजकिएललाई छाप लगाउने कार्यका आन्तरिक तत्त्वहरू देखाइयो, र यूहन्नालाई छाप लगाउने कार्यसँग सम्बन्धित बाह्य तत्त्वहरू देखाइयो। यूहन्नाले देखे कि जातिहरूको क्रोधित हुनु एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाइने कार्यसँग सम्बन्धित छ, र जातिहरूको यही क्रोधित हुनु लूकाको “जातिहरूको क्लेश” पनि हो, जसलाई ऐतिहासिक रूपमा Eastern Question भनेर चिनिन्छ। यूहन्नालाई देखाइयो कि तेस्रो हायको इस्लाम एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाइने कार्यको बाह्य चिन्ह हो।

“वर्तमान समय जीवित सबैका लागि अत्यन्तै गम्भीर चासोको समय हो। शासकहरू र राजनेताहरू, विश्वास र अधिकारका पदहरूमा आसीन व्यक्तिहरू, सबै वर्गका चिन्तनशील पुरुष तथा स्त्रीहरूको ध्यान हाम्रो वरिपरि भइरहेका घटनाहरूमाथि केन्द्रित भएको छ। तिनीहरूले राष्ट्रहरूबीच विद्यमान तनावपूर्ण, अशान्त सम्बन्धहरूलाई हेरिरहेका छन्। तिनीहरूले प्रत्येक सांसारिक तत्त्वमाथि अधिकार जमाउँदै गएको तीव्रतालाई

अवलोकन गर्छन्, र तिनीहरूले यो पहिचान गर्छन् कि कुनै महान् र निर्णायक घटना घट्ने लागेको छ—कि संसार एक स्तब्ध पार्ने संकटको संघारमा उभिएको छ।”

“स्वर्गदूतहरूले अहिले कलहका हावाहरूलाई रोकिरहेछन्, ताकि संसारलाई आउँदै गरेको त्यसको विनाशबारे चेतावनी नदिइएसम्म ती नबहून्; तर एउटा आँधी जम्मा भइरहेको छ, पृथ्वीमाथि प्रचण्ड रूपमा फाटी निस्कन तयार; र जब परमेश्वरले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई ती हावाहरू छोड्न आज्ञा गर्नुहुनेछ, तब त्यहाँ यस्तो कलहको दृश्य हुनेछ, जसलाई कुनै कलमले चित्रण गर्न सक्दैन।”

“यी कुराहरूको सही दृष्टिकोण बाइबलले, र केवल बाइबलले मात्र, प्रदान गर्दछ। यहाँ हाम्रो संसारको इतिहासका महान् अन्तिम दृश्यहरू प्रकट गरिएका छन्—ती घटनाहरू, जसका छायाहरू अघिबाटै पर्न थालिसकेका छन्, जसको समीपागमनको ध्वनिले पृथ्वीलाई काँप्न लगाइरहेको छ र मानिसहरूका हृदयहरू भयले गलाइरहेको छ।”

Education, 179, 180.

लूका अध्याय एक्काइसमा येशूले मिलेराइट आन्दोलनको आरम्भ गराउने “चिन्हहरू” पहिचान गर्नुभयो, र सिस्टर ह्वाइटका अनुसार ती सबै “चिन्हहरू” पूरा भए। लिस्बनको भूकम्प, अन्धकारमय दिन, ताराहरूको पतन, र जातिहरूको व्याकुलता—जसले पूर्वीय प्रश्नद्वारा उत्पन्न भयमा इस्लाममार्फत पूरा भएको पृथ्वीका शक्तिहरूको कम्पनलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो—यी सबै पूरा भएका छन्। मिलेराइट “चिन्हहरू” मा मानिसको पुत्र बादलसहित आउनु पनि समावेश छ, जुन ख्रीष्टद्वारा ती “चिन्हहरू” दिइएको सही क्रममै पूरा भयो; किनकि 1840 मा ओटोमान प्रभुत्वको नियन्त्रणद्वारा जातिहरूको व्याकुलताको अन्त भएपछि, ख्रीष्ट अक्टोबर 22, 1844 मा अति पवित्र स्थानमा आउनुभयो, र जब उहाँ आउनुभयो, उहाँ बादलहरूसहित आउनुभयो।

“‘हेर, मानिसको पुत्रजस्तै एकजना स्वर्गका बादलहरूसँग आउनुभयो, र प्राचीन दिनहरूका सामु पुग्नुभयो, अनि उहाँलाई उहाँकै सामु ल्याइयो। अनि उहाँलाई प्रभुत्व, महिमा, र एक राज्य दिइयो, ताकि सबै जाति, राष्ट्र, र भाषाका मानिसहरूले उहाँको सेवा गरून्: उहाँको प्रभुत्व अनन्त प्रभुत्व हो, जो कहिल्यै हटाइनेछैन।’ दानियल 7:13, 14। यहाँ वर्णन गरिएको ख्रीष्टको आगमन उहाँको पृथ्वीमा हुने दोस्रो आगमन होइन। उहाँ स्वर्गमा प्राचीन दिनहरूका प्रभुत्व, महिमा, र एक राज्य ग्रहण गर्न आउनुहुन्छ, जुन उहाँलाई मध्यस्थको रूपमा उहाँको कार्य समाप्तिमा दिइनेछ। यो नै त्यो आगमन हो, उहाँको पृथ्वीमा हुने दोस्रो आगमन होइन, जसलाई भविष्यवाणीमा 1844 मा 2300 दिनहरूको समाप्तिमा हुने भनी पूर्वकथन गरिएको थियो। स्वर्गदूतहरूको साथमा, हाम्रा महान् प्रधान पूजाहारी परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, र त्यहाँ मानिसको पक्षमा उहाँको सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमा संलग्न हुन—अनुसन्धानात्मक न्यायको कार्य सम्पन्न गर्न र जस-जसलाई त्यसका लाभहरूको अधिकारी ठहरेरिन्छन्, तिनीहरू सबैका निम्ति प्रायश्चित्त गर्न—परमेश्वरको उपस्थितिमा प्रकट हुनुहुन्छ।” The Great Controversy, 479.

मिलेराइटहरूको इतिहाससँग सम्बन्धित “चिन्हहरू” ले एक लाख चौवालीस हजारको इतिहाससँग सम्बन्धित “चिन्हहरू” को प्रतिरूप प्रस्तुत गर्थे। जब ख्रीष्टले दृष्टान्तद्वारा ऐतिहासिक कथनलाई दोस्रो साक्षी प्रदान गर्नुभयो, उहाँले आफ्ना चेलाहरूको ध्यान “वसन्तका पालुवा लाग्ने रूखहरू” तर्फ केन्द्रित गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई बताउनुभयो कि जब रूखहरूमा पालुवा लाग्न थाल्छ, तब तिमीहरू जान्दछौ कि तिमीहरू संसारको अन्त्यको नजिक पुगेका छौ, र वसन्तका पालुवा लाग्ने रूखहरू देख्ने त्यो पुस्ता उहाँको दोस्रो आगमनका अग्निहरूमा स्वर्ग र पृथ्वी बिचै गएको देख्न जीवित रहनेछ।

जब तिनीहरू अब पालुवा हाल्न थाल्छन्, तब तिमीहरू आफैले देख्छौ र जान्दछौ कि ग्रीष्म ऋतु अब नजिक आइपुगेको छ। त्यसरी नै तिमीहरू पनि, जब यी कुराहरू घटित हुँदै गरेको देख्छौ, तब जान कि परमेश्वरको राज्य नजिक आइपुगेको छ। साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबै पूरा नहुँदासम्म यो पुस्ता बित्नेछैन। स्वर्ग र पृथ्वी बिचै जान्छन्, तर मेरा वचनहरू कहिल्यै बित्नेछैनन्। लूका 21:30-33

त्यसपछि प्रश्न यस्तो बन्छ, “रूखहरू कहिले पलाउन थाले?” पछिल्लो वर्षा सेप्टेम्बर ११, २००१ मा छर्किन थाल्यो, जुन यशैयाको अनुसार परमेश्वरको “पूर्वीय वायुका दिनको” “त्यो दिन” को “कडा आँधी” हो।

मात्रामा, जब त्यसले अंकुरित हुन्छ, तब तिमी त्यससँग विवाद गर्नेछौ; पूर्वीय वायु चल्ने दिन उहाँले आफ्नो प्रचण्ड हावालाई थाम्नुहुन्छ। यसकारण याकूबको अधर्म यसैद्वारा शुद्ध पारिनेछ; र उसको पाप हटाइने यही नै सम्पूर्ण फल हुनेछ: जब उसले वेदीका सबै ढुङ्गाहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पारिएका खडियाका ढुङ्गाझैँ बनाउँछ, तब उपवनहरू र कुँदिएका मूर्तिहरू खडा रहनेछैनन्। तैपनि सुदृढ नगर उजाड हुनेछ, र बासस्थान त्यागिएको हुनेछ, र उजाडस्थानझैँ छाडिनेछ: त्यहाँ बाछोले चरन गर्नेछ, र त्यहीं त्यो सुत्नेछ, र त्यसका हाँगाहरू नष्ट गर्नेछ। जब त्यसका टुसाहरू सुक्छन्, तिनीहरू भाँचिनेछन्: स्त्रीहरू आउँछन्, र तिनलाई आगो लगाउँछन्; किनकि यो विवेकहीन जाति हो: यसकारण जसले तिनीहरूलाई बनायो, उहाँले तिनीहरूमाथि दया गर्नुहुनेछैन, र जसले तिनीहरूलाई रूप दिनुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई अनुग्रह देखाउनुहुनेछैन। अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुले नदीको नहरदेखि मिश्रदेशको खोलासम्म झारेर छुट्याउनुहुनेछ, र हे इस्राएलका सन्तानहरू हो, तिमीहरू एक-एक गरेर बटुलिनेछौ। अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि ठूलो तुरही फुकाइनेछ, र अशूर देशमा नाश हुन लागेकोहरू र मिश्रदेशमा निष्कासित भएकाहरू आउनेछन्, र यरूशलेममा रहेको पवित्र पर्वतमा परमप्रभुको आराधना गर्नेछन्। यशैया २७:८-१३।

उत्तरवर्षा सेप्टेम्बर ११, २००१ मा छर्कन (नापेर) आरम्भ भयो, र उत्तरवर्षाको सन्देश तथा नक्कली “शान्ति र सुरक्षा” को सन्देशमाथिको विवाद पनि आरम्भ भयो। त्यस विवादको इतिहास नै त्यो स्थान हो जहाँ याकूबको अधर्म हटाइन्छ (शुद्ध पारिन्छ, अर्थात् प्रायश्चित्त गरिन्छ)। विवादको इतिहास, जो हबकूकको विवाद हो, एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने अवधि हो, जसको समापन लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट प्रभुको मुखबाट उकेलिनुमा हुन्छ, किनकि त्यो, “सुरक्षित नगर” झैँ, उजाड हुनेछ, किनकि त्यो समझ नभएको जनताको नगर बनेको थियो, जसले न कृपा पाउँछन् न अनुग्रह। त्यस समयमा प्रकाश १८ को “दोस्रो स्वर” ले ठूलो तुरही फुक्नेछ, जो सातौँ तुरही र तेस्रो हाथ हो, र परमेश्वरका अन्य बथान “यरूशलेम” मा आएर उपासना गर्नेछन्, जो त्यतिबेला विजयी कलीसियाको आन्दोलन बनेको हुनेछ।

सेप्टेम्बर ११, २००१ ले यो पहिचान गराउँछ कि पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम पुस्ता आइपुगेको छ, र केवल तिनीहरू जसले वसन्तका पालुवा लादै गरेका रूखहरूलाई चिन्छन्, तिनैले मात्र त्यो वर्षा प्राप्त गर्नेछन् जसले रूखहरूमा पालुवा लगाइरहेको छ। केवल तिनीहरू, जसले तेस्रो हाथको इस्लामले नै पछिल्ला वर्षाको आगमन र एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यको चिन्ह लगाउँछ भन्ने कुरा चिन्छन्, तिनै त्यस समूहमा पर्नेछन्।

“जस-जस प्रकाश मानिसहरूले पाएका छन्, त्यसअनुसार जीवन बिताइरहेका व्यक्तिहरूले मात्र अझ महान् प्रकाश प्राप्त गर्नेछन्। यदि हामी सक्रिय ख्रीष्टिय गुणहरूको प्रत्यक्ष अभिव्यक्तिमा दिनहुँ अघि बढिरहेका छैनौं भने, हामी पछिल्लो वर्षामा पवित्र आत्माका प्रकटीकरणहरूलाई चिन्न सक्नेछैनौं। त्यो हाम्रो चारैतिरका हृदयहरूमा परिरहेको हुन सक्छ, तर हामी त्यसलाई न त पहिचान गर्नेछौं, न त ग्रहण गर्नेछौं।” Testimonies to Ministers, 507.

“हामीले पछिल्लो वर्षाको प्रतीक्षा गर्नु हुँदैन। यो ती सबैमाथि आइरहेको छ, जसले हामीमाथि झर्ने अनुग्रहका शीत र वर्षालाई चिनेर ग्रहण गर्नेछन्। जब हामी प्रकाशका टुक्राहरू संकलन गर्छौं, जब हामी परमेश्वरका निश्चित करुणाहरूको कदर गर्छौं—उहाँ, जसलाई हामीले उहाँमाथि भरोसा गरेको मन पर्छ—तब प्रत्येक प्रतिज्ञा पूरा हुनेछ। ‘किनकि जसरी पृथ्वीले आफ्नो कोपिला उमार्छ, र जसरी बगैँचाले त्यसमा छरिएका वस्तुहरूलाई अंकुराउन लगाउँछ; त्यसरी नै परमप्रभु परमेश्वरले सबै जातिहरूका सामु धार्मिकता र प्रशंसालाई अंकुराउन लगाउनुहुनेछ’ (यशैया ६१:११)। सम्पूर्ण पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले भरिनुपर्नेछ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

हामी अर्को लेखमा यस अध्ययनलाई निरन्तरता दिनेछौं।

“——मा सहायता गर्न सक्नेहरूलाई आफ्ना कर्तव्यबोधतर्फ जागृत नगरिएसम्म, तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकार सुनिँदा तिनीहरूले परमेश्वरको कामलाई चिन्न सक्नेछैनन्। जब पृथ्वीलाई उज्यालो पार्न ज्योति प्रकट हुनेछ, तब तिनीहरू प्रभुको सहायता गर्न अगाडि आउने सट्टा, आफ्ना संकीर्ण धारणाहरूअनुसार उहाँको कामलाई बाँध्न चाहनेछन्। म तिमीहरूलाई भन्दछु कि प्रभुले यस अन्तिम कार्यमा सामान्य प्रचलित क्रमभन्दा अत्यन्त भिन्न तरिकाले, र कुनै पनि मानवीय योजनाको विपरीत हुने रीति द्वारा काम गर्नुहुनेछ। हाम्रा माझमा यस्ता मानिसहरू हुनेछन्, जो सधैं परमेश्वरको कामलाई नियन्त्रण गर्न, यहाँसम्म कि संसारलाई दिइनुपर्ने सन्देशमा तेस्रो स्वर्गदूतसँग सम्मिलित हुने स्वर्गदूतको निर्देशनमा काम अगाडि बढ्दा, कुन-कुन कदम चालिनुपर्छ भनेर समेत आदेश दिन चाहनेछन्। परमेश्वरले यस्ता उपाय र साधनहरू प्रयोग गर्नुहुनेछ, जसद्वारा यो प्रकट हुनेछ कि उहाँले डोर आफ्नै हातमा लिनुभएको छ। उहाँले आफ्नो धार्मिकताको कार्य सिद्ध गर्न र परिपूर्ण पार्न प्रयोग गर्नुहुने सरल साधनहरू देखेर कामदारहरू आश्चर्यचकित हुनेछन्।” Testimonies to Ministers, 300.